

Canto Obstinato

Anje Bareman

Panto Obstinato

2022 @ Waterman producties

Anje C. Bareman

Cover: Privé collectie

Hoofdstuk 1 Canto Obstinato

Met een mengeling van boosheid en verdriet draai ik de A58 op. Op NPO Radio 4 wordt Simeon ten Holt aangekondigd. Ik houd niet van *minimal music*, maar dit sluit naadloos bij mijn stemming aan: Canto Ostinato oftewel ingeblikte wanhoop in een zeurend patroon van herhaling.

Veel ritten van en naar mijn moeder worden gekleurd door verzet. Ik heb er wat therapeutische sessies aan besteed om te achterhalen waarom ik emotioneel beslag laat leggen op mijn ziel. Zo voelt het althans. Als een schuldeiser staat zij boven mij. Wat ik haar schuldig ben is me niet duidelijk. Het lukt me niet om mij uit haar greep te bevrijden.

‘Je doet het zelf, hoor,’ zegt ze triomfantelijk als ik me beklag over mijn vermeende halsband. En ze heeft gelijk. Ik zoek in gedachten bondgenootschap bij mijn vader en mijn broer. Zij konden ook kwaad worden om haar subtiele manipulaties. Mijn vader zweeg en kropte alles op. Totdat hij het helemaal zat was; dan koelde hij zijn woede op haar. Mijn broer schold haar regelmatig uit door de telefoon. Ze liet het allemaal over zich heen komen. Mijn moeder hield onder alle omstandigheden haar waardigheid. En wees alle beschuldigingen aan haar adres af.

Zelf ben ik geneigd mijn aandeel in dit soort situaties meteen te erkennen. Het is niet leuk als anderen dan niet reflecteren op zichzelf. Waarschijnlijk is ze zich niet bewust van haar ‘spel.’ Ze had alleen maar goede bedoelingen. Sociaal was ze zeker. Er waren veel vrienden en vriendinnen en nog meer goede doelen van haar steun verzekerd. Ze nam het op voor iedereen. Behalve voor haar kinderen.

Mildheid zou mij sieren, gezien haar leeftijd en slechte gezondheid. Door een wrange speling van het lot heeft ze haar stem verloren. Ze heeft de vorm van ALS die begint in het mondkeelgebied en uiteindelijk leidt tot aantasting van de